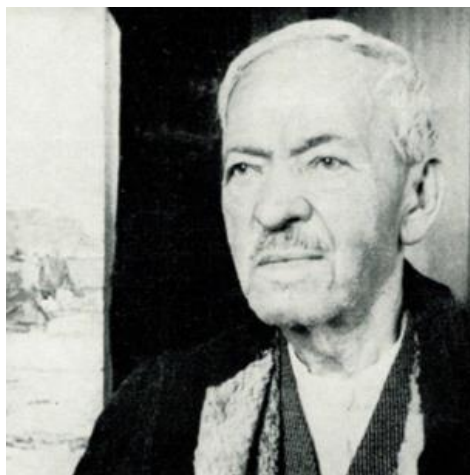

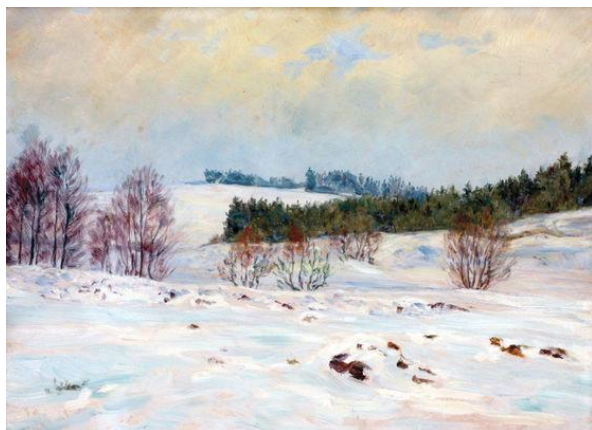
Kavánova stezka: Hlinsko – Veselý Kopec

Město Hlinsko za podpory Pardubického kraje a MAS Hlinecko otevírá novou, v pořadí již čtvrtou, oddychovou stezku. Trasa je věnována malíři Františku Kavánovi. Povede po stávající zelené turistické značce přes Kouty, Vítanov, Stan, Královu pilu až na Veselý Kopec, dále i na Svobodné Hamry a to je kraj, který je s Františkem Kavánem a jeho dílem nerozlučně spjat.

Na stezce budou umístěny informační tabule s Kavánovými obrazy, a to vždy v místě, ze kterého budou mít návštěvníci dobrý výhled na scenérii zachycenou na obraze. Vyobrazená díla jsou přes sto let stará a krajina se za tu dobu samozřejmě hodně změnila, ale i takový zážitek bude jistě pro návštěvníky zajímavý. Budou moci porovnat pohled, který viděl mistr Kaván, s pohledem, který se dnes naskýtá jim. Informační tabule zároveň návštěvníkům poskytnou i vhled do Kavánových myšlenek a pocitů z té doby, protože přinesou také úryvky z jeho vlastní autobiografické zповědi, kde se vyznává z lásky k tomuto kraji, jehož drsný ráz zažíval na vlastní kůži a leckdy z něho utíkal, aby se sem zase plný stesku vrátil.

Kavánova oddychová stezka bude 10. 9. 2022 otevřena u příležitosti dvou výročí: 156 let od umělceva narození (10. 9. 1866) a 85 let od chvíle, kdy byla otevřena původní „Turistická cesta mistra Franty Kavána“ (20. 6. 1937) Klubem českých turistů. Jim tehdy Kaván mimo jiné napsal: „Cesta vede dědinami, které jsem měl skoro dvacet roků rád, chaloupkami známých, kde jsem byl, jak se říkalo, jejich malíř, a kde se mě děti chlubily: „My jsme se o Vás učily ve škole“. Nápad zbudovat takovou stezku je tedy celkem starý a my máme velkou radost, že se

podařilo za finanční podpory Pardubického kraje a MAS Hlinecko tuto stezku obnovit a návštěvníkům přiblížit nejen malířovo velkolepé dílo, jeho filozofii, ale i krásný kraj, ve kterém mistr Kaván mnoho let žil. Iniciátorem myšlenky na znovuobjevení této trasy byl Martin Horák spolu se skupinou dalších nadšenců z informačního centra a hlinecké radnice. Díky panu místostarostovi Petru Svobodovi, který se do Kavánova díla na několik týdnů ponořil, se pak podařilo celý projekt dokončit a vzdát tak hold Martinovu tvůrčímu duchu.

František Kaván byl člověk svérázný, nesmírně pracovitý a skromný, byl zároveň velmi vzdělaný, překládal z ruského jazyka a psal nádherné básně. Miloval venkov, čím drsnější byl kraj i čas, tím zajímavější pro něho byl. Trávil hodiny a hodiny malováním v plenéru i ve velmi nehostinných povětrnostních podmínkách a nevalil mu ani silný vítr ani třeskatý mráz, několikrát mu při dokončení obrazu dokonce omrzla ruka. „Zadumaný, samotařící blondýn utíkající takřka z Prahy do samoty tvrdých hor. Stal se vědomě vesnickým pantátou a rozuměl si nejlíp s chalupákem.“ (M. Zrůst: Výtvarné mládí malíře Kavána, Svět práce, 1949).